BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXIII. Seria II. — No. 1174 — 4 pagini 7 LEI C. — Miercuri 20 Octomb. 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 București

Telefoane: Direcția și A-ția 3.26.60, Secretariat . . 5.91.86, Provincia . . 5.91.86, Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 2000, 6 luni . . . . „ 1100, Autorități, Instituții, cluburi: 4000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR, Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/930, Administrator Delegat: Al. Iliescu

„PRO PATRIA“

Motto: *Fundamentul moral al unui Popor e patriotismul. Fără el nu putem concepe o viață individuală și cu atât mai puțin un Stat.*

Pe la 1862 o mână de oameni, din generația reformatoare a lui Vodă Ion Cuza și Mihail Kogălniceanu, puneau bazele unei modeste societăți de Tir și Dare la Semn, la care s'au format cu timpul elitele militare și civile. Insuși Domnitorul constatând folosul unei asemenea societăți, prin danie de Stat i-a mărit terenurile pe care le cumpărase inițiativa particulară.

Dela această dată tirul are vremea lui de glorie în special în timpurile marelui Rege Carol I și chiar a Regelui Ferdinand întregitorul.

Dar așa este dat românului să uite imediat ceiace este mai folositor și tirul, încet încet decade, rămânând un sport minor pe care îl practică numai câtiva îndrăgostiti ai lui, fără nici un sprijin oficial.

Atâta timp cât vremurile de grea amintire a războaielor românești se uită, se uită și nevoia de a economisi mâna de voinici ce avem instruindu-i din timp de pace, cu cele necesare la războiu.

Această lipsă de prevedere a trebuit să o plătim scump și toate aceste greșeli sunt păcatul acelor ce au avut în mână conducerea și nu au făcut nimic.

Din aceste greșeli de neiertat, ceiace trebuia realizat cu decenii în urmă, se înfăptuește azi miraculos în doi trei ani, sub înteleapta cârmuire a Mareșalului Conducător și sub semnele celui mai greu război.

Dela războiul trecut, toate țările învingătoare sau învinse si-au luat măsurile preventive, pregătindu-se pentru un nou război necrutător, care era de neevitat. Este războiul de azi pe care îl trăim cu toată împlinirea lui de jertfe și suferinte.

Ce am făcut noi pe tărâm civil pentru a ne pregăti în aceste vremuri?

Care au fost îndrumările practice ce s'au dat tineretului nostru în acest timp? Răspunsul îl dă în mod definitiv sfârșierea Patriei acum câtiva ani, la care am asistat cu toată rușinea neputintei noastre.

Descurajarea a fost de moment, sufletele curate nu au îngenunchiat, destrămătorii de neam, fruntași de averi nemuncite, demagogi și pacifiști internationali, s'au pierdut în mocirla propriei lor infecții.

Tara a rămas curată, eroică, făcând zid de cetate în jurul Regelui și celui mai bun dintre noi: Mareșalul Conducător.

In aceste vremuri de cumplite frământări, de război cu un dusman necrutător, în care viata Patriei este ca niciodată în joc, am luat conducerea unei Federatii, care exista numai cu numele.

Bâjbâind cu o mână de colaboratori devotați, am început să ne afirmăm. Dar afirmarea noastră nu era una sportivă, ci o afirmare majestuoasă de recunoastere în mod definitiv a unui sport de prim ordin pentru apărarea națională.

In această direcție ne-am îndreptat toate eforturile și am avut bucuria să constatăm surprinzătoare rezultate. Increzători în dreptatea cauzei ce o servim, am bătut timid și la usa Conducătorului nostru.

Recunoastem cinstit că ne gândeam la o primire mai rece, legată poate de protocol. Ne-am înselat însă. Primirea ce ni s'a făcut, a fost a unui părinte bun, care găseste destul timp să stea de vorbă cu fiecare din copii săi.

In imensul sbucium pe care îl trăieste Conducătorul, din cauza multiplelor nevoi de războiu ce trebuesc satisfăcute și actiunea uriașă de refacere internă, a găsit necesar să stea de vorbă și cu noi și să ne uimească prin perfecta cunostință a tuturor problemelor legate de sportul românesc.

Iată dece, această audiență la Conducător ne-a făcut să întelegem că trebuie să servim cu toată căldura și toată puterea noastră de muncă cauza ce ne-a fost încredintată.

Când se va cunoaste ce a câștigat Sportul Românesc dela acest mare Ctitor al neamului, atunci ne vom da seama de uriasa operă ce se înfăptuește sub ochii nostri.

Tirul, sub înteleptele sale directive își începe o viată nouă. I se deschid mari probleme și de prezent, dar și de viitor, pentru că Românului îi este hărăzit de Dumnezeu să stea permanent cu o mână pe armă, iar cu cea laltă pe coarnele plugului.

Să fim demni să înfăptuim deci la porunca Mareșalului Conducător, pentru binele și viitorul neamului.

1862, Domnitorul Al. Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu.

1942, Majestatea Sa Regele Mihai I și Mareșalul Conducător Ion Antonescu.

Maior C. DUDESCU-Călărași
președ. F. R. Tir

PENTRUCE SUNTEM IN REGRES?..

O mare anchetă deschisă tuturor footballiștilor cari joacă sau au jucat în posturile de portar, mijlocaș-centru și centru-înaintaș

Footballul nostru traversează, de mai multă vreme, o criză prelungită, în materie de elemente pentru posturile care alcătuesc coloana vertebrală a unei echipe.

E vorba de posturile de portar, mijlocaș-centru și centru-înaintaș.

Problema e egal de acută pentru echipe în genere și în special pentru echipa națională.

„Pantera din Vest“ și „Il Dio“ actualitate permanentă

Iată, de pildă, postul de portar.

Astăzi Pavlovici este solicitat, ca și acum opt sau zece ani să îmbrace tricoul național. David — mai tânăr decât acesta — este totuși lansat cu mulți ani în urmă. Echipa națională îl poate chema oricând — valoarea lui e intactă. Cu atât mai lăudabil pentru amândoi; pentru footboll în sine, și pentru interesele lui de progres, nu-i prea îmbucurător ca să nu avem promoții noi de valori egale sau apropiate de aceea a predecesorilor. De altfel, aproape peste tot sunt prezenți veteranii. Portarii afirmați de ani de zile au rămas pe pozițiile lor, deobiceiu neamenințați de nici un talent tânăr care să le sgudue reputația. Sadowsky, Conrad.

Altădată aveam câte cinci mijlocași centri de egală valoare internațională!..

Raportându-ne la trecut, sarcina selecționarîi este astăzi mult mai dificilă în aceste posturi vitale de care vorbeam. Cu mulți ani în urmă erau în acelaș timp mai mulți mijlocași centri de valoare sensibil egale, și era aproape indiferent cine îmbracă tricoul.

Nu mai era propriu zis, o problemă de valoare, ci una de formă. Era selecționat halfcentrul care în clipa aceea deține forma optimă sau se arăta indicat în funcție de sistem sau de adversar.

Vogl, Steinbach, Kotormani, Iuhasz și chiar Zelenak puteau fi utilizați în postul de half-centru al reprezentativei naționale. Acum se găsește cu mare greutate unul singur — și faptul că Rășinaru nu mai joacă de câtva timp a dus la o și mai mare complicare a problemei de selecționare. Criza la mijlocași-centri e mai gravă decât aceea dela capitolul portari, deoarece aici nu putem conta nici măcar pe elemente vechi... Cadrele actuale nu ne dau suficiente speranțe, mijlocașii centru pe care-i avem nu s'au ridicat atât de sus cât e necesar pentru o echipă națională.

Am putea spune acelaș lucru despre centrii—înaintași. Intr'o epocă mai glorioasă a footballului nostru țeșeau la tveală mult mai mulți înaintași de valoare reprezentativă decât astăzi Wetzer, Sepi, Ciolac.

La aceștia din urmă și astăzi se mai face apel la vârsta lor de oldboys respectați! — pentru a acoperi goluri care dor prea mult. Au apărut mai târziu Baratky și Humis cari nu erau însă propriu zis creații ale footballului indigen. Singurul Sonny Niculescu s'a ridicat depe „maidanele“ noastre și a rămas mai mulți ani pe piedestal de succese internaționale. Acuma la cine se face apel când e vorba de problema selecționării?

Tot la Humis, Sonny..

Prin urmare aceeași și și aici ca și la mijlocașii-centrii. Cu deosebirea că centrii înaintași de altădată au rămas, ca și portari, pe baricade, în timp ce mijlocași-centri s'au retras cu toții la o existență mai liniștită și mai burgheză.

(Continuare în pag. III-a)

ETAPA Nr. 6 IN PERSPECTIVA JOCULUI CU CROAȚIA

Echipa națională s'a definit mai mult sau mai puțin precis

Etapa nr. 6 n'a avut tousi întâm plări deosebite. Deși Universitatea a fost învinsă iar Carmen a câștigat cu o echipă improvizată. Dacă a fost ceva neașteptat în această etapă liniștită, au fost seo rurile și oscilațiile lor. Intr'adevăr, la Turnul Severin și la Bucuresti echipele au trecut atât de aproape pe lângă victorie și înfrângere încât deși n'au fost surprize mari, se poate spune că am trăit o dumini că dramatică.

Un leader nou..

La Galați și la Giulești s'a fabricat un leader nou. Rapid a câștigat cu Sportul Studențesc (Universitarii au pierdut Sâmbătă cel mai ușor match al lor) iar la Galați, Universitatea a fost învinsă. Ultima echipă, care nu cunoscuse înfrângerea a cunoscut-o. După ce la Reșița a terminat la egalitate cu UDR.

Pentru «U» este interesant jocul de Duminica viitoare. Căci el arată dacă «U» a câștigat în serie pentru că a avut un moral excepțional sau pentru valori tehnice.

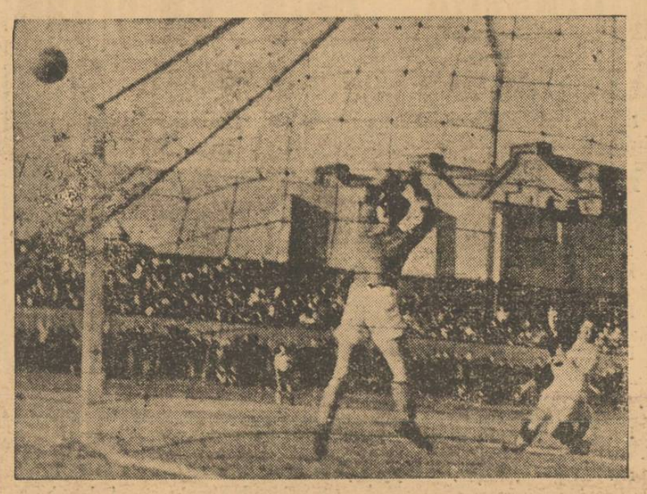

Despre Rapid nu se pot spune lucruri mari după jocul de Sâmbătă. Căci matchul a fost pierdut întâi de Sportul Studențesc și apoi câștigat de Rapid. Concluziile zilei: Rapid nu are linie de mijlocași. Este un lucru alarmant. Căci Rapid mai are de jucat matchuri foarte grele.

O surpriză explicabilă.

Celelalte rezultate ale Duminicii sunt normale. La București. Unirea Tricolor a câștigat — emoționant — dar sigur. Este pentru prima dată când echipa oboreană a făcut un joc complect, în care toate compartimentele au jucat la fel de bine.

La Turnul Severin, FC. Craiova din nou cu Ion Vasile în centrul liniei de mijlocași — a terminat la egalitate după ce severinenii conduceau cu 2:0 și Cupa OSR redevenise actuală. Un rezultat normal căci în campionat sau cupă, CFR nu a învins niciodată pe Craiova. Ceeace trebue remarcat, este faptul că Covaci a început să marcheze din nou goaluri și atacul craiovean merge. Ceeace este perfect normal.

La Ploești, Venus a pierdut, dovedindu-se iar că acolo vor mai pier de multe echipe punctele. Sistemul de joc și publicul ploștean nu pot fi învinse «acasă».

In sfârșit, Carmen a învins pe Juventus într'un match în care nu avea nici o șansă. A fost, poate, singura surpriză a zilei dar această unică surpriză este perfect explicabilă.

Juventus a pierdut pentrucă a terminat la egalitate cu FC Craiova și pentrucă întâlnea o echipă improvizată și fără nici o șansă. Nu-i niciun paradox. Juventus a

(Continuare în pag. III-a)

Ne părăsește o prețioasă colaboratoare:

CLARA LANZ,

o ambasadoare a gimnasticei suedeze feminine în România

De 17 ani de află în țară Clara Lanz, ca asistentă, apoi șefă de secție la A.N.E.F. pentru gimnastica suedeză feminină. Diplomată a Institutului Central Regal de gimnastică dela Stockholm, și-a încep put cariera în România, depunând multă râvnă pentru specialitatea ei. Cei mai frumoși ani ai carierii îa dăruit seriilor de absolvente ale A N.E.F.-ului pe care le-a instruit în acest răstimp, metoda de gimnastică modernă dela origine.

Clara Lanz n'a fost numai o simplă instructoare; ea s'a identificat cu interesele Instituției pe care a servit-o în mod constincios, a fost adevărata ambasadoară a Suediei în România pentru gimnastica feminină. In fiecare an își improspăta cunoștințele; participând la cursurile de vară cari se organizau în diferitele țări Scandinave, de către *Asociația de Gimnastică a femeilor nordice*.

Recent a fost chemată în Suedia unde i-sa dat un post de răspundere, conducerea Seminaru'ui de gimnastică feminină din *Scara*, în provincia Wörmland, patria *Selmei Lagelöff*.

In mișcarea de gimnastică feminină din România Clara Lanz și-a creiat un loc de onoare. Gimnastele române îi urează în noua sa misiune același succes pe care l-a avut în România.

C. Mortun

Duminică dimineața, la „MILEA“

Ion Chiriac va suferi prima înfrângere?

— Nicolae Rădan ne-a răspuns afirmativ —

Circul Milea adăpostește Duminică dimineața cel mai pasionant campionat ce se putea organiza în acest sezon: matchul ION CHIRIAC—NICOLAE RADAN pt. titlul categoriei muscă. Cei cari au văzut ultimul match făcut de aceștia, la A. N. E. F., — când ostilitățile s'au terminat la egalitate, — inegalabilul match făcut de Rădan în compania lui Oșca și victoria lui Chiriac asupra lui Lăzărea nu, își pot da seama de „calibrul“ întâlnirii de Duminică.

Va suferi Chiriac prima înfrângere?

Ținem să precizăm un lucru: în cariera sa profesionistă de până acum, Chiriac n'a fost învins. Și a boxat mai mult cu cocoși.

Ca să vă convingeți, vă vom reda isprăvile lui «Young» Chiriac:

1941 BUCUREȘTI

25 Mai. Gh. Bidrînschi Rădulescu învinge la puncte 6 reprize

25 Mai V. Voinescu învinge prin K. O. 4 reprize.

26 Oct. I. Împăratu învinge la puncte 6 reprize.

26 Dec. I. Împăratu match nul 8 reprize

1942 BUCUREȘTI

28 Febr. I. Împăratu învinge la puncte 8 reprize.

6 Aprilie, D. Panaitescu învinge la puncte 12 reprize.

CAMP. ROMANIEI CATEG. MUSCA

14 Iunie C. Lăzărescu match nul 12 reprize.

CAMP. ROMANIEI CATEG

18 Iulie Benjamino Serpi învinge la puncte 10 reprize.

30 Aug. Sandu Ion match nul 12 reprize.

CAMP. ROMANIEI LA CAT. COCOȘ

27 Sept. Antonio Morabito match nul 10 reprize.

1 Noembrie D. Panaitescu învinge la puncte 12 reprize.

CAMP. ROMANIEI CATEG. MUSCA

1943 BUCUREȘTI

24 Ian. Ion Gorun învinge la puncte în 10 reprize.

7 Febr. Petre Fiat învinge la puncte în 10 reprize.

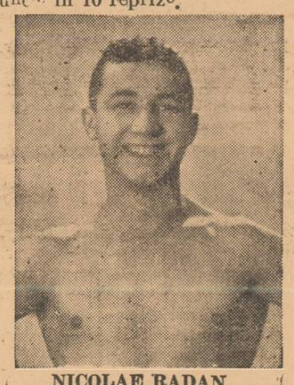

NICOLAE RADAN

28 Febr. Gh. Rădulescu Bidrînschi învinge la puncte în 12 reprize.

CAMP. ROMANIEI CATEG. MUSCA

25 April. Anton Oșca match nul în 12 reprize.

CAMP. ROMANIEI LA CAT. COCOȘ

16 Mai N. Rădan match nul în 12 reprize.

5 Sept. Marin Dobrescu, învinge la puncte în 8 reprize.

19 Sept. Constantin Lăzărescu, învinge la puncte în 10 reprize.

Acesta e palmaresul lui Ion Chiriac. Nici o înfrângere. Va veni una?

...Și Rădan a răspuns!

Am stat de vorbă cu Rădan. Elevul maestrului Popazu nu putea răspunde la întrebarea noastră decât afirmativ. Și o să vă explice dece:

— De data aceasta, voiu insista în acțiuni astfel ca juriul să nu mai declare match nul ca ultima oară când am boxat cu Chiriac. Ș. apoi cu Chiriac am de aranjat rivalitate veche. Să nu uitați că pe vremea când eram amatori, l-am mai învins.

Locațiunea biletelor începe astăzi

Incepând dela orele 10 dimineața, la agenția «SPERANȚA» din strada Matei Millo 2, telefon 4.84.36, se găsesc în vânzare bilete cu preț redus pentru campionatul național muscă, ce va avea loc Duminică dimineața, la «MILEA».

(Continuare în pag. III-a)

„Contra Croației ne trebuesc jucători cât mai tehnici și mai rutinați, un half centru, un sistem și o altă metodă de pregătire“

— Cum vede venusistul Freddy Eisenbeisser matchul Croația-România. Șansa echipei române: un secret —

Obișnuim să vedem în jucătorii de football numai pe acei atleți sau sportivi care fugăresc o minge rotundă cu mai multă sau mai puțină abilitate. Și, în afara arenei de sport, ne-am făcut o imagine unilaterală despre jucătorul de football în viața-i particulară. Ni-l închipuim discutând numai despre football făcând clasamente sau pronosticuri, într'un cuvânt o activitate exclusiv footballistică plictisitoare și agasantă.

Desigur o părere eronată pornită din cine știe ce motiv; poate pentrucă nu ni-i închipuim altfel de cât jucători de football și pentrucă nu-i vedem preocupați de chestiuni extra-sportive. In orice caz, sunt mulți care rămân surprinși când află că Duce, de pildă, este director de cinematograf, Iliescu un foarte priceput negustor, Ciolac un excelent funcționar superior la Primăria Timișoara, Mihăilescu funcționar harnic la CFR, etc., etc, etc.

FREDDY EISENBEISSER

In afara terenului

Dar aceasta este realitatea.

Jucătorii de football sunt alții în viața lor particulară, cetățeni onorabili, (unii familiști buni) care-și văd de treburi cu multă sârguință și pricepere, poate cu aceeași pricepere cu care joacă mingea pe terenuri.

— De multe ori rămâi chiar surprins de multitudinea ocupațiilor lor și a varietății preocupărilor, care fac din ei persoane marcante, în care nu recunoști pe cutare sau cutare vedetă

(Continuare în pag. III-a)

Jocul dintre Croația și România se dispută pe terenul Concordia

Postul de radio Zagreb, ocupându-se de jocul dintre Croația și România, a anunțat din nou că partida se va disputa la 31 Octombrie pe terenul „Concordia“, dela ora 14.45 și va fi onorat cu prezența Șefului Sportului Românesc, d. prof. Gheorghiu, invitatul șefului sportului croat, d. Zebici.

O VICTORIE A ATLETISMULUI ROMANESC

In condițiuni vitrege, echipa națională de atletism a susținut Duminecă după amiază, pe arena Banatul din Timișoara, ultima întâlnire internațională a anului. Și, contrar părerii generale, care prevedea o înfrângere categorică a selecționatei române, din cauza lipsei de antrenament a atleților — majoritatea militari — băeții noștri s'au comportat peste așteptări și au reușit un rezultat care ne face cinste. UN REZULTAT CE POATE ECHIVALA CU O VICTORIE. Mai ales dacă avem în vedere faptul că selecționata aceleiași țări ne învinsese cu un scor mult mai categoric la București: 100-63.

Și, ca să reduci această diferență dela 37 puncte la numai 5, trebue să recunoaștem că nu e un lucru la îndemâna oricui. Cu atât mai mult că zece zile în urmă, aceiași selecționată a Germaniei repurtase o strălucită victorie asupra reprezentativei unei țări din vestul apropiat nouă.

Deci, nu s'ar putea spune că e vorba de un adversar de mâna a doua. **Din contra, o reprezentativă de posibilități excepționale, așa cum atletismul german ne-a obișnuit a admira în ultimii ani.**

Dacă, în asemenea condiții au reușit totuși o comportare atât de strălucită, suntem obligați a trage unele concluzii exrem de fericite, pe cari lipsa unui examen serios ne împiedicase a o face până acum. Și anume, e vorba de un important salt de valoare al atletismului românesc, — concluzie logică a acțiunii constructive dusă de conducerea sportului, care angajând antrenori străini de valoare, pentru perfecționarea clasei atleților noștri și prin creearea acelor tabere de formare a lor, a reușit să asigure evoluția atletismului românesc.

Iată dece, cu toată lipsa de pregătire, reprezentanții României s'au putut apropia atât de mult de valoarea adversarului și s'au aflat la numai un pas de victorie.

O victorie la care, începând de astăzi, avem dreptul să aspirăm.

Atletismul românesc a dat Duminecă un strălucit examen de maturitate pentru care atât conducătorii cât și atleții, merită laude nepreche-

pețite.

In campionatul ciclist de fond

CHICOMBAN ȘI CIOHODARU AU SERVIT O FRUMOASĂ LECȚIE DE CICLISM

Campionatul de fond cucerit de brașoveanul Chicomban, după o pretențioasă colaborare a lui Ciohodaru a fost o admirabilă lecție de ciclism pe care au servit-o cei doi ciclisti care au fost într'o vervă excepțională.

Au dovedit că atunci când vrei, se poate face lucruri frumoase.

Un atac furios al lui Ciohodaru după 20 km. s'a soldat cu o rupere de pluton definitivă, în ajutor venindu-i Chicomban. Amândoi nu s'au lăsat intimidați de prea mica distanță între ei și urmăritori și au tras câineste.

Efectul s'a văzut: în urma lui Marin, după care venea Hrenciuc la câteva sute de metri și după alte sute Ionel Georgescu.

Aci s'a văzut greșeala lui Marin de a se ambiționa să-i prindă singur pe cei doi. E drept se apropiase un timp

Practic era să aștepte câteva tururi de pedală să vie și Hrenciuc și Georgescu și toți trei într'o frumoasă «morișcă» aveau indiscutabil altă șansă.

Dar s'au epuizat timp de o oră toți trei gonind izolați.

Apoi când s'au grupat a fost târziu: prima oră de efort brutal își spusese cuvântul.

In fața fugarii conducean câte 2—3 sute de metri într'o alură demnă de o cursă occidentală.

Imaginați-vă, deci, ce medie se poate scoate dacă în loc de doi inși, ar trage serios patru, cinci, zece s'au douăzeci.

Atunci nu ne-am mai speria de 36—37 pe oră.

Dar asta e altă căciulă. Fără a mai acorda adjective celor doi, a căror valoare a fost sensibil egală, vom încheie repetând că au servit o frumoasă lecție de ciclism.